

„Ljubi Gospodina Boga svojega... i svoga bližnjega kao sebe samoga.“ (Lk 10,27)

Tjedan molitve za jedinstvo kršćana¹ ove godine nudi za razmatranje navedenu rečenicu čiji su korijeni u Starome zavjetu.² Na putu prema Jeruzalemu Isusa je zaustavio neki zakonoznanac i postavio mu pitanje: „Učitelju, što mi je činiti da baštinim život vječni?“³ Započinje dijalog i Isus odgovara protupitanjem: „Što piše u Zakonu?“⁴, navodeći sugovornika da sam pronađe odgovor: ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu zajedno smatraju se sažetkom Zakona i Proroka.

„Ljubi Gospodina Boga svojega... i svoga bližnjega kao sebe samoga.“

„A tko je moj bližnji?“, nastavlja zakonoznanac. Učitelj odgovara prispodobom o milosrdnom Samarijanu. On ne nabraja različite tipove ljudi koji mogu predstavljati bližnjega, već opisuje stav dubokog suosjećanja koji mora poticati svako naše djelovanje. Mi sami moramo postati drugima bližnji.

Pitanje koje si svatko treba postaviti je: „A čiji sam ja bližnji?“

Baš kao što je učinio Samarijanac, trebamo skrbiti za svoju braću i sestre čije su nam potrebe poznate i bez bojazni uroniti u njihove situacije, s ljubavlju koja priteče u pomoć, daje podršku i sve ohrabruje.

Potrebno je u bližnjemu vidjeti drugoga sebe i činiti drugome ono što bismo učinili sebi. To je takozvano „zlatno pravilo“ koje pronalazimo u svim religijama. Gandhi to jasno kaže: „Ti i ja smo jedno. Ne mogu te povrijediti, a da pritom ne povrijedim sebe.“⁵

„Ljubi Gospodina Boga svojega... i svoga bližnjega kao sebe samoga.“

„Ako ostanemo ravnodušni ili bezvoljni prema materijalnim i duhovnim potrebama našeg bližnjega, ne možemo reći da ga ljubimo kao sami sebe. Ne možemo reći da ga ljubimo kao što ga je Isus ljubio. U zajednici koja se želi nadahnjivati Isusovom ljubavlju ne smije biti mjesta nejednakostima, razlikama u položaju, marginalizaciji, zanemarivanju. [...] Sve dok u bližnjemu vidimo stranca, onoga koji narušava naš mir, koji nam kvari planove, ne možemo reći da ljubimo Boga svim srcem svojim.“⁶

„Ljubi Gospodina Boga svojega... i svoga bližnjega kao sebe samoga.“

Život je ono što ti se događa u sadašnjem trenutku. To znači primjetiti osobu pored sebe i znati ju slušati, što nas otvara zanimljivim saznanjima i pokreće neplanirane inicijative.

Upravo se to dogodilo Viktoriji:

„U crkvi me se dojmio prekrasan glas Afrikanke koja je sjedila pokraj mene. Čestitala sam joj i potaknula da se pridruži župnom zboru. Iz razgovora sam saznala da je redovnica iz Ekvatorijalne Gvineje u prolazu kroz Madrid. U njihovu zavodu prihvaćaju napuštenu novorođenčad i djecu te ih prate sve do punoljetnosti, završetka studija ili izučavanja zanata. Krojačka radionica dobro radi, ali nema dovoljno šivačih strojeva.

Ponudila sam joj pomoć u traženju novih strojeva, uzdajući se u Isusa, sigurna da nas sluša i potiče me ljubiti bez računice.

Jedan moj prijatelj poznaje obrtnika koji je bio sretan što je mogao sudjelovati u tom lancu ljubavi. Popravio je osam šivačih strojeva i pronašao jedan za glaćanje. Jedan je bračni par ponudio da će strojeve prevesti u Madrid, pri čemu su promijenili odredište svojeg dvodnevног odmora i prešli gotovo 1000 kilometara. Tako su 'strojevi nade', nakon dugog putovanja kopnom i morem, stigli sve do Malaba. U Gvineji nisu mogli vjerovati! Njihove su poruke izražavale samo zahvalnost!“

Priredili Patrizia Mazzola i tim Riječi za život

¹ Tjedan molitve za jedinstvo kršćana na sjevernoj se hemisferi obilježava od 18. do 25. siječnja, a na južnoj u tjednu Duhova. Tekstove ovogodišnje molitve pripremio je ekumenski tim iz Burkine Faso.

² Usp. Pnz 6,4-5 i Lev 19,18.

³ Lk 10,25.

⁴ Lk 10,26.

⁵ C. Lubich, *Umijeće ljubavi*, Novi svijet, Rim 2005, str. 18.

⁶ C. Lubich, *Riječ života za studeni* 1985.